

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL

PREDMET DARAIBOU protiv HRVATSKE

(Zahtjev br. 84523/17)

PRESUDA

Članak 2. (materijalni aspekt) • Život • Pozitivne obveze • Požar opasan po život u prostoru za zadržavanje u policijskoj postaji koji je uzrokovao teške ozljede podnositelju zahtjeva i smrtno stradavanje trojice migranata • Neprovođenje dostatnih i razumnih mjera za zaštitu podnositeljeva života
Članak 2. (postupovni aspekt) • Nedjelotvorna istraga • Propust domaćih vlasti da ocijene nedostatke koji su doveli do incidenta, isprave moguće nedostatke i spriječe slično postupanje opasno za život u budućnosti

STRASBOURG

17. siječnja 2023.

KONAČNA

17. travnja 2023.

Ova presuda postala je konačna pod okolnostima utvrđenima u članku 44. stavku 2. Konvencije. Može biti podvrgnuta uredničkim izmjenama.

U predmetu Daraibou protiv Hrvatske,

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući u vijeću u sastavu:

Arnfinn Bårdsen, *predsjednik*,

Jovan Ilievski,

Egidijus Kūris,

Saadet Yüksel,

Lorraine Schembri Orland,

Frédéric Krenç,

Davor Derenčinović, *suci*,

i Hasan Bakırcı, *tajnik Odjela*,

uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 84523/17) protiv Republike Hrvatske koji je marokanski državljanin g. Abdeljalil Daraibou („podnositelj zahtjeva”) podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 19. prosinca 2017.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”) obavijesti o zahtjevu, očitovanja stranaka, nakon vijećanja zatvorenog za javnost 12. listopada 2021. i 13. prosinca 2022.,

donosi sljedeću presudu koja je usvojena potonjeg datuma:

UVOD

1. Predmet se odnosi na požar koji je izbio u prostoru za zadržavanje, u kojem su trojica zadržanih migranata smrtno stradala, a podnositelj zahtjeva zadobio je teške ozljede. Podnositelj zahtjeva prigovorio je, i na temelju materijalnog i na temelju postupovnog aspekta članka 2. Konvencije, zbog propusta vlasti da zaštite njegov život i njihova propusta da pravilno istraže taj incident.

ČINJENICE

2. Podnositelj zahtjeva rođen je 1992. godine i živi u Maroku. Zastupala ga je gđa L. Horvat, odvjetnica iz Zagreba.

3. Vladu je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik.

4. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se sažeti kako slijedi.

A. Požar u policijskoj postaji Bajakovo

5. Dana 27. ožujka 2015., oko 2.45, granična policija zatekla je podnositelja i još tri osobe A. L.-a, B. B.-a i H. B.-a u kamionu hrvatskih registarskih oznaka. Utvrđeno je da su te četiri osobe, koje su navele lažna

imena i državljanstva, tajno ušle u Hrvatsku izbjegavajući graničnu kontrolu. Odvedeni su u najbližu policijsku postaju u Bajakovu.

6. Po dolasku u policijsku postaju podnositelja i preostale tri osobe pretražila su tri policijska službenika u razdoblju od 3.30 do 4.00 sata. U službenoj bilješci izrađenoj nakon pretrage navedeni su predmeti koji su im oduzeti te je navedeno da nisu pronađena sredstva pogodna za napad, samoozljeđivanje ili bijeg.

7. U 4.50 podnositelj i ostale tri osobe su uhićene.

8. Nakon što je sa svakim uhićenikom obavila obavijesni razgovor, policija je donijela rješenja o njihovu protjerivanju. Ponovni prihvati tih osoba najavljen je srpskoj policiji za sljedeći dan u 10.00 sati jer je utvrđeno da su u Hrvatsku ušli s teritorija Srbije. Do povratka bili su smješteni u prostoriju za zadržavanje nezakonitih migranata u policijskoj postaji Bajakovo.

9. Prostorija u kojoj su boravili nalazila se u podrumu zgrade i imala je površinu od približno 9 četvornih metara. Nije imala zahod ni tekuću vodu.

10. U 19.00 sati policajac P. T. zadužio je dvojicu policijskih službenika V. K.-a i J. L.-a da nadziru uhićene migrante. Policijskim službenicima naloženo je da budu ispred sobe za zadržavanje kako bi se brinuli o njihovim potrebama i spriječili mogući pokušaj bijega. Osim toga, soba je bila pod video-nadzorom.

11. Prema navodima Vlade, u 20.26 sati podnositelj i ostala tri pritvorenika postavili su plahte na rešetke prostorije kako bi onemogućili nadgledanje putem sustava za video-nadzor. Počeli su trgati madrace i bacati spužvu, plahte i odjeću na hrpu. Taj su materijal zapalili i tako izazvali požar jačeg intenziteta koji se oko 20.31 sat nekontrolirano proširio prostorijom i dijelom hodnika te doveo do nestanka električne energije u cijeloj zgradi.

12. Protupožarni alarm oglasio se u 20.32 sata. Osam policijskih službenika odjurilo je u podrumске prostore pokušavajući spasiti pritvorenike. Istovremeno, pozvani su vatrogasci i hitna pomoć koji su stigli na mjesto događaja u 21.05 odnosno 21.07 sati.

13. A. L. je preminuo na mjestu događaja, a podnositelj zahtjeva, B. B. i H. B. izvučeni su iz prostorije za zadržavanje i prevezeni u bolnicu.

B. Očevid na licu mjesta

14. Dana 28. ožujka 2015. u 4.00 sata Županijski državni odvjetnik u Vukovaru, dva kriminalistička tehničara, vještak za požare i eksplozive i protupožarni inspektor započeli su očevid na licu mjesta. Tijekom očevida u prostoriji za zadržavanje pronađen je sagorjeli opušak cigarete. Očevid je završio u 8.00 sati.

15. Dana 29. ožujka 2015. podnositelj zahtjeva, B. B. i H. B. zbog težine ozljeda prevezeni su u Kliniku za traumatologiju u Zagrebu. Podnositelj je imao opekline I. i II. stupnja. Ujedno je imao čađi u dišnim putevima i bio je

priključen na respirator. B. B. i H. B. zbog težine ozljeda bili su u induciranoj komi.

16. Dana 30. ožujka 2015. obdukcijom A. L. zaključeno je da je uzrok smrti bio toplinski udar.

17. Dana 31. ožujka odnosno 21. travnja 2015. B. B. i H. B. preminuli su zbog ozljeda koje su zadobili.

18. Podnositelj se oporavio te je u lipnju 2015. godine otpušten iz bolnice. Iz otpusnog pisma proizlazi da je podnositelj imao vidljive opekline podlaktica, šaka, potkoljenica i stopala te da je podvrgnut trima operacijskim zahvatima.

C. Disciplinski postupak protiv policijskih službenika

19. Nakon incidenta Ministarstvo unutarnjih poslova sastavilo je neovisan stručni tim radi utvrđivanja svih okolnosti i uzroka požara i njegovih posljedica.

20. Dana 30. ožujka 2015. stručni tim dostavio je izvješće Ureda glavnog ravnatelja policije u kojem je utvrđeno da ni šef smjene ni njegov pomoćnik nisu na zaslону video-nadzora primijetili da pritvorenici pripremaju ili pale požar. Ni policijski službenici zaduženi za osiguranje prostorije za zadržavanje nisu provodili neposredan nadzor u tom razdoblju; policajac J. L. otišao je kako bi pripremio službeno izvješće, dok je policajac V. K. nadgledao migrante do 20.22, tri minute prije nego što su migranti počeli pripreme za paljenje požara. Zatim se udaljio prema čajnoj kuhinji koja se nalazila u prizemlju kako bi pritvorenima pripremio večeru. U izvješću je zaključeno da je potrebno pokrenuti disciplinski postupak protiv V. K.-a i J. L.-a zbog teške povrede službene dužnosti, da se u kritičnom razdoblju od šest minuta nije provodio vizualni nadzor i da pretraga migranata nije obavljena temeljito jer je među stvarima pritvorenika (koje su bile odložene na police koje vode u prostoriju za zadržavanje) pronađen upaljač; štoviše, u prostoriji za zadržavanje u kojoj su migranti bili smješteni pronađeno je nekoliko opušaka cigareta, što ukazuje na to da su ondje pušili.

21. U međuvremenu, dana 28. ožujka 2015. pokrenuti su disciplinski postupci protiv policajaca J. L.-a i V. K.-a zbog teške povrede službene dužnosti nepravodobnim, nemarnim ili nesavjesnim izvršavanjem službenih obveza. Oba policajca udaljena su iz službe isti dan.

22. Dana 6. svibnja 2015. Prvostupanjski disciplinski sud Ministarstva unutarnjih poslova proglasio je policajca V. K.-a odgovornim za počinjenje teške povrede službene dužnosti jer od 20.22 do 20.32 nije obavljao svoj zadatak nadziranja pritvorenika, što im je omogućilo da zapale požar. Taj sud je primijetio da je tragični događaj bio uzrokovan i „brojnim okolnostima, među ostalim ljudskim faktorom, neprimjerenošću prostora i određenim organizacijskim nedostacima”, koji nisu bili povezani s propustom policajca V. K.-a da obavlja svoj zadatak. Uzimajući u obzir olakotne okolnosti

(djelomično priznanje odgovornosti i činjenicu da je ugrozio vlastiti život da spasi pritvorenike), izrečena mu je novčana kazna u iznosu od 10 % od njegove mjesečne plaće u razdoblju od tri mjeseca. Istoga dana policajac J. L. oslobođen je optužbe.

D. Kazneni izvidi Državnog odvjetništva

23. Nakon očevida policija i Državno odvjetništvo započeli su kaznene izvode s ciljem određivanja uzroka požara i utvrđivanja odgovornosti za smrtno stradavanje žrtava.

24. Dana 31. ožujka 2015. Županijski državni odvjetnik u Vukovaru odredio je vještačenje kako bi se utvrdio uzrok požara.

25. Od 13. do 24. travnja 2015. uzeo je izjave trideset policijskih službenika u policijskoj postaji Bajakovo.

26. Dana 21. svibnja 2015. policija je s podnositeljem zahtjeva obavila obavijesni razgovor o okolnostima požara. Izjavio je da ni kod jednog od prijatelja nije vidio upaljač ili drugi predmet kojim se može zapaliti vatra. Rekao je i da je u trenutku izbijanja požara spavao. Probudila ga je velika vrućina i gust dim zbog kojeg nije mogao disati.

27. Istog dana neovisnim vještačenjem utvrđeno je da je požar prouzročen namjernim paljenjem deka, plahti, spužvi i madraca otvorenim plamenom, najvjerojatnije upaljačem, od strane pritvorenika u prostoriji.

28. Dana 12. lipnja 2015. policija je s podnositeljem zahtjeva obavila još jedan obavijesni razgovor. Istoga dana podnositelj je podnio zahtjev za azil u Hrvatskoj. Njegov zahtjev za azil odbijen je 2. rujna 2015.

29. Dana 29. rujna 2015. policija je Županijskom državnom odvjetništvu u Vukovaru dostavila posebno izvješće u kojem je navedeno da postoji osnovana sumnja da je podnositelj zahtjeva, zajedno s tri preminula migranta, počinio kazneno djelo protiv opće sigurnosti jer je otvorenim plamenom prouzročio požar koji se nekontrolirano proširio i tako doveo u opasnost živote i imovinu veće vrijednosti.

30. Dana 10. siječnja 2017. Općinski državni odvjetnik u Vukovaru ispitao je policajca H. J.-a, koji je proveo disciplinski postupak protiv policijskih službenika. On je izjavio da je pretraga migranata provedena temeljito. Tijekom disciplinskog postupka nisu pronađene osnove za disciplinsku odgovornost policijskih službenika koji su proveli pretragu, kao ni šefa smjene. Dana 30. listopada 2017., kada je ponovno bio ispitan, policajac H. J. izjavio je da ne zna kako su pritvorenici mogli kod sebe imati zapaljivu napravu. Dva upaljača oduzeta su im kada su pretraženi. Smatrao je da nitko nije očekivao da će izbiti požar takvih razmjera. Prije incidenta pritvorenici su bili vrlo bučni. Naglasio je i da nitko u postaji nije bio isključivo zadužen za nadgledanje pritvorenika putem videonadzora. Smatrao je da je izrečena disciplinska kazna primjerena imajući u vidu činjenicu da je policajac V. K. ugrozio vlastiti život tijekom spašavanja pritvorenika.

31. Dana 14. lipnja 2017. odvjetnica podnositelja zahtjeva zatražila je informacije o poduzetim radnjama u predmetu. Dana 20. lipnja 2017. Općinsko državno odvjetništvo u Vukovaru obavijestilo ju je da su u tijeku kazneni izvodi, ali da su oni povjerljivi, u skladu s mjerodavnim domaćim zakonodavstvom.

32. Dana 18. srpnja 2017. policija je s podnositeljem zahtjeva obavila još jedan obavijesni razgovor. Izjavio je da je na dan incidenta policija temeljito pretražila njega i ostalu trojicu pritvorenika. Oduzeto je sve što je kod njih pronađeno, čak i sitni komadići papira. Podnositelj je izjavio da su u prostoriji zadržani cijeli dan, možda i duže, i da su više puta od policije tražili da im objasni njihov status, ali da nisu dobili nikakav odgovor. U međuvremenu je B. B. bio vrlo uzrujan i počeo je vikati na engleskom jeziku da će zapaliti cijelu zgradu ako ga ne puste, ali policija na njega nije obraćala pozornost. Policijski službenici povremeno su provodili vrijeme ispred prostorije za zadržavanje, ali prostoriju se ponajprije nadgledalo putem sustava video-nadzora. Prema navodima podnositelja zahtjeva, u nekom trenutku B. B. je izvadio upaljač i zapalio deku te se plamen nekontrolirano proširio prostorijom. Tada su pozvali upomoć, no uzalud.

33. Dana 20. listopada 2017. Općinsko državno odvjetništvo u Vukovaru održalo je sjednicu odjela na kojoj je zaključeno da su potrebni dodatni izvodi kako bi se utvrdilo jesu li policijski službenici odgovorni za kazneno djelo, s obzirom na nepravilnosti utvrđene u izvješću Ureda glavnog ravnatelja policije od 30. ožujka 2015. (vidi stavak 20 ove presude). Dana 13. prosinca 2017. održana je još jedna sjednica odjela tijekom koje su predstavljeni rezultati kaznenih izvoda, odnosno dodatna izjava policajca H. J.-a (vidi stavak 30 ove presude) i izvješće o sadržaju vrpce video-nadzora od dana požara. Utvrđeno je da su propusti navedeni u izvješću u domeni disciplinske odgovornosti i da nema osnove za pokretanje kaznenog postupka protiv policijskih službenika. Istovremeno, odlučeno je da će se protiv podnositelja pokrenuti kazneni postupak.

34. Dana 14. prosinca 2017. odvjetnica podnositelja zahtjeva podnijela je pritužbu tražeći nadzor nad radom Općinskog državnog odvjetništva u Vukovaru zbog neostvarivanja napretka u predmetu. Dana 20. prosinca 2017. Županijsko državno odvjetništvo u Vukovaru obavijestilo ju je da su u tijeku kazneni izvodi i da će odluka o događaju i mogućoj kaznenoj odgovornosti biti donesena u odgovarajućem roku.

35. Dana 20. veljače 2018. Općinski državni odvjetnik u Vukovaru naložio je policiji da podnositelja zahtjeva ispita u svojstvu osumnjičenika. Policija je kontaktirala njegovu odvjetnicu, ali njega nije mogla pronaći. Općom provjerom potvrđeno je da se odselio iz prihvatnog centra u kojem je boravio.

36. Dana 9. svibnja 2018. Općinsko državno odvjetništvo u Vukovaru pokrenulo je istragu protiv podnositelja zbog osnovane sumnje da je, zajedno s ostalih troje pritvorenika, uzrokovao požar tako što je zapaljivi materijal

bacao na hrpu nepažljivo zanemarujući mogućnost paljenja nekontroliranog požara. Pritom je nemarom doveo u opasnost živote i imovinu veće vrijednosti, što je rezultiralo smrtnim stradavanjem triju osoba.

37. Dana 28. svibnja 2018. podnositelj zahtjeva podnio je žalbu protiv rješenja o pokretanju istrage.

38. Dana 30. svibnja 2018. podnositelj je protjeran iz Hrvatske u Maroko. Zabranjen mu je ponovni ulazak u Europski gospodarski prostor do 4. ožujka 2021.

39. U srpnju 2018. ispitano je sedam svjedoka. Policajac I. Đ. izjavio je da nije bilo potrebe za nadgledanjem pritvorenika putem video-nadzora jer su dva policijska službenika fizički bila prisutna ispred prostorije za zadržavanje. Kada je vidio da se monitor zabijelio i da je nestalo struje, mislio je da je nastao problem sa serverom. Naveo je da je policajac P. T. prvi otišao spašavati pritvorenike i gasiti požar.

40. Policajac T. S. izjavio je da službenici u operativnoj sobi nadgledaju prostoriju putem sustava video-nadzora koliko mogu, s obzirom na širok opseg njihovih dužnosti. Nijedna osoba nije stalno bila zadužena za nadgledanje pritvorenika. Naknadno, nakon otvaranja nove zgrade policijske postaje, taj zadatak dodijeljen je određenom operateru za video-nadzor. T. S. je policajce V. K.-a i J. I.-a zadužio za čuvanje i nadziranje pritvorenika na način da budu fizički prisutni u hodniku pored prostorije za zadržavanje. Kada su mu ostali poslovi to dopuštali, povremeno bi pogledao monitor nadzora i vidio pritvorenike kako leže. Prolazeći hodnikom, u nekom je trenutku susreo policajca V. K.-a, koji je pripremao obrok pritvorenicima. Kada se vratio u operativnu sobu, u približno 20.30 sati, oglasio se protupožarni alarm. Vrativši se u prostore podruma, čuo je zapomaganje, ali zbog dima nikoga nije mogao vidjeti. Nestalo je struje. Ponovno je pokušao ući u prostoriju za zadržavanje, ali bezuspješno jer je bilo mračno, vrlo vruće i bilo je mnogo dima. Razbivši obližnji prozor, policajci P. T. i I. J. uspjeli su izvući pritvorenike.

41. Policajac V. K., koji je bio zadužen za nadziranje pritvorenika, izjavio je da je, kada je jedan od njih poviknuo da su gladni, otišao u kuhinju pripremiti im obrok. Nekoliko minuta nakon što je otišao, oglasio se protupožarni alarm i pojavio se dim. Odmah je počeo spašavati pritvorenike. Budući da je bilo mnogo dima, nekoliko puta morao je otići gore na zrak. Bio je i hospitaliziran nekoliko sati. Naveo je da je policajac P. T. uspio ući u prostoriju za zadržavanje u podrumu kroz mali prozor.

42. Dana 21. kolovoza 2018. policajac J. L. izjavio je da su on i policajac V. K. bili zaduženi za čuvanje pritvorenika. Rečeno im je da jedan od njih mora u svakom trenutku biti prisutan ispred prostorije za zadržavanje. U jednom trenutku rekao je policajcu V. K.-u da mora završiti izvješće kako mu je naložio šef smjene. Pritvorenici su tada bili tihi. Deset minuta nakon što je počeo pisati izvješće oglasio se protupožarni alarm i svi su krenuli prema

podrumu odakle se pojavio dim. Samo je policajac P. T. uspio sići dolje jer je gust dim spriječio ostale. Bio je hospitaliziran nekoliko sati.

43. Dana 12. rujna 2018. policajac P. T., šef smjene tog dana, izjavio je da je obavijestio V. K.-a i J. L.-a da su pritvorenici nemirni i da jedan od njih s njima mora biti u svakom trenutku. Kada je izbio požar, otrčao je dolje pokušavajući spasiti pritvorenike. Razbio je mali prozor i uspio izvući dvije osobe, od kojih je jedna pronađena mrtva. Nakon incidenta bio je hospitaliziran do ranojutarnjih sati zbog udisanja dima. Dva mjeseca nije se mogao vratiti na posao zbog psihičkih problema. Prebačen je na drugo radno mjesto i podvrgnuo se opsežnoj terapiji.

44. Dana 31. prosinca 2018. Županijski sud u Vukovaru odbio je žalbu podnositelja zahtjeva protiv rješenja o pokretanju istrage protiv njega. Zaključio je da dostupni dokazi potvrđuju osnovanu sumnju da je podnositelj počinio kazneno djelo iz članka 222. u vezi s člankom 215. stavcima 1. i 3. Kaznenog zakona.

45. Dana 27. lipnja 2019. prekinuta je istraga protiv podnositelja zahtjeva jer je napustio Hrvatsku, a njegova trenutna adresa nije poznata.

MJERODAVNI PRAVNI OKVIR

46. Mjerodavne odredbe Kaznenog zakona, Narodne novine br. 125/11, s izmjenama I dopunama koje su uslijedile), glase:

Dovođenje u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom ili sredstvom

Članak 215.

(1) Tko požarom, poplavom, eksplozivom, otrovom ili otrovnim plinom, ionizirajućim zračenjem, motornom silom, električnom ili drugom energijom ili kakvom općeopasnom radnjom ili općeopasnim sredstvom izazove opasnost za život ili tijelo ljudi ili za imovinu većeg opsega, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

...

(3) Tko kaznena djela iz stavka 1...ovoga članka počini iz nehaja, kaznit će se kaznom zatvora do tri godine.

Teška kaznena djela protiv opće sigurnosti

Članak 222.

...

(3) Ako je kaznenim djelom iz članka 215...ovoga Zakona prouzročena teška tjelesna ozljeda neke osobe ili imovinska šteta velikih razmjera,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

(4) Ako je kaznenim djelom navedenim u stavku 3. ovoga članka prouzročena smrt jedne ili više osoba,

počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od jedne do osam godina.

47. Mjerodavne odredbe Zakona o kaznenom postupku; Narodne novine za br. 152/08, s naknadnim izmjenama i dopunama), glase:

Članak 206.f

(1) Postupanje tijekom izvida je tajno.
(2) Tijelo koje poduzima radnju upozorit će osobe koje u njoj sudjeluju da je odavanje tajne kazneno djelo....“

48. Mjerodavne odredbe Zakona o zaštiti od požara; Narodne novine br. 92/10), koje su bile na snazi u relevantno vrijeme, glase:

Članak 10.

„(1) Vlasnici, odnosno korisnici građevina i drugih nekretnina te prostora ... dužni su:

- osigurati provedbu mjera propisanih ovim Zakonom, propisima donesenim na temelju ovoga Zakona te drugim propisima, planovima, aktima i odlukama iz zaštite od požara na njihovom području i/ili vlasništvu,
- poduzimati mjere za smanjenje opasnosti od nastanka i širenja požara, kao i mjera za unapređenje stanja zaštite od požara na svom vlasništvu uzimajući u obzir ugroženost i stanje zaštite od požara,
- posjedovati vozila, uređaje, opremu, alat i sredstva za dojavu, gašenje i sprječavanje širenja požara na svom vlasništvu, ...“

Članak 20.

„(3) Vlasnici, odnosno [određene kategorije] korisnika građevina... dužni su donijeti plan zaštite od požara izrađen na temelju procjene ugroženosti od požara te organizirati službu zaštite od požara..“

Članak 36.

„(1) Svaka građevina ili njezin dio, ovisno o svojoj namjeni, mora se ... održavati na način da ispunjava bitni zahtjev zaštite od požara.“

Članak 37.

„Vlasnici, odnosno korisnici građevina ... dužni su održavati slobodnima i propisno označenima evakuacijske putove, kao i pristupe vatrogasnim vozilima.“

Članak 38.

„(1) Vlasnici, odnosno korisnici građevina ... dužni su posjedovati uređaje, opremu i sredstva za gašenje požara.“

49. Dana 23. prosinca 2014. Ustavni sud donio je odluku kojom je izmijenio Poslovnik Ustavnog suda Republike Hrvatske (Narodne novine br. 2/2015). Izmijenjenim člankom 54. stavkom 1. uvedena je posebna oznaka „U-IIIbI“ za označavanje postupaka pokrenutih pred Ustavnim sudom podnošenjem ustavne tužbe kojom se prigovara nedjelotvornoj istrazi kaznenih djela na temelju članaka 2. i 3. Konvencije. Mjerodavni dio Poslovnika Ustavnog suda sada glasi:

OZNAČAVANJE USTAVNOSUDSKIH PREDMETA

Članak 54.

(1) Oznake ustavnosudskih predmeta su:

...
U-IIIb - postupak u povodu ustavne tužbe i prije no što je iscrpljen pravni put zbog neprovođenja istrage (nedjelotvorna istraga) kaznenih djela vezanih uz članak 2. (pravo na život) i članak 3. (zabrana mučenja) Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda;

...“

50. Mjerodavne odredbe Pravilnika o prijamu i postupanju s uhićenikom i pritvorenikom, Narodne novine br. 88/2009, koje su bile na snazi u relevantno vrijeme, glase:

Članak 13.

„(4) Po prijamu uhićenika pritvorski nadzornik će policijskim službenicima raspoređenim na rad u pritvorsku policijsku jedinicu zapovjediti pretragu uhićenika u cilju pronalaska i oduzimanja sredstava pogodnih za napad, samoozljeđivanje ili bijeg. O privremeno oduzetim predmetima pritvorski nadzornik će uhićeniku izdati potvrdu ...

(5) Detaljna osobna pretraga uhićenika obavlja se na takav način da se time ne vrijeđa njegovo dostojanstvo i osobni integritet. U pravilu, pretragu obavljaju dva policijska službenika istog spola kao uhićenik.“

Članak 26.

„(1) Osobna pretraga, pretraga stvari i pretraga prostorija u kojima borave pritvorenici može se obaviti u svako doba, sukladno sigurnosnim potrebama.“

Članak 39.

„(1) Unutarnje osiguranje obuhvaća nadzor nad pritvorenim osobama, održavanje unutarnjeg reda i stege među pritvorenicima, zaštitu zaposlenika i osoba koje ovlašteno borave u pritvorskoj policijskoj jedinici te imovine.

(2) Policijski službenik na unutarnjem osiguranju će:

– nadzirati pritvorenike tijekom dnevnog rasporeda i za vrijeme spavanja,
– bilježiti zapažanja o ponašanju pritvorenika koja su od značaja za održavanje reda, stege i sigurnosti,

...

– onemogućavati pritvorenika u izradi predmeta pogodnih za napad ili drugih predmeta čije držanje nije dopušteno,

– pretraživati pritvorenika.“

Članak 43.

„Temeljita pretraga zatvorenika obaviti će se:

– kod prijama u pritvorsku policijsku jedinicu,

– prije smještaja u posebnu prostoriju prilikom odvajanja od ostalih pritvorenika,

...

– ako postoji sumnja da posjeduje ili sakriva predmete ili stvari čije držanje je zabranjeno.“

PRAVO

I. UVODNE NAPOMENE

51. Vlada je pozvala Sud da izbriše zahtjev s liste predmeta zbog podnositeljeva gubitka interesa za vođenje postupka. Podnositelj zahtjeva trajno je napustio Hrvatsku 30. svibnja 2018. i Vlada nije imala nikakvih daljnjih saznanja o tome gdje se nalazi i kontaktira li još uvijek sa svojom odvjetnicom. U tom smislu, ovaj predmet sličan je predmetu *V. M. i drugi protiv Belgije* ((brisanje) [VV], br. 60125/11, 17. studenoga 2016.), koji je Veliko vijeće izbrisalo jer odvjetnik podnositelja zahtjeva nije mogao dokazati da je bio u stalnom kontaktu s njima nakon što su odbijeni njihovi zahtjevi za azil i vratili se u svoju domovinu.

52. Odvjetnica podnositelja zahtjeva tvrdila je da je, suprotno navodima Vlade, u redovnom kontaktu s podnositeljem zahtjeva putem e-pošte i da ga stalno obavještava o statusu njegova predmeta pred Sudom. Dostavila je izjavu od 29. travnja 2019. koju je potpisao podnositelj zahtjeva i kojom potvrđuje da je u potpunosti obaviješten o statusu predmeta i da želi ustrajati u zahtjevu.

53. Sud ponavlja da ne samo da punomoćnik podnositelja zahtjeva mora dostaviti punomoć ili ovlaštenje u pisanom obliku (pravilo 45. stavak 3. Poslovnika Suda) već je važno i da se kontakt između podnositelja i njegova punomoćnika održava tijekom cijelog postupka. Taj kontakt bitan je i kako bi se više saznalo o posebnoj situaciji podnositelja zahtjeva i kako bi se potvrdio stalan interes podnositelja zahtjeva za ispitivanje njegova zahtjeva (vidi predmet *Sharifi i drugi protiv Italije i Grčke*, br. 16643/09, stavak 124., 21. listopada 2014., i gore navedeni predmet *V. M. i drugi*, stavak 35.).

54. Međutim, za razliku od predmeta na koji se poziva Vlada, u kojem je odvjetnik podnositelja zahtjeva priznao da je izgubio kontakt s podnositeljima zahtjeva nakon njihova protjerivanja iz tužene države (vidi gore navedeni predmet *V. M. i drugi*, stavak 32.), u ovom predmetu podnositelj je dostavio potpisanu izjavu da je upoznat sa statusom predmeta i da želi ustrajati u zahtjevu.

55. U takvim okolnostima, zahtjev Vlade mora se odbiti.

II. NAVODNA POVREDA ČLANKA 2. KONVENCIJE

56. Pozivajući se na materijalni i postupovni aspekt članaka 2. i 3. Konvencije, podnositelj zahtjeva prigovorio je da je država odgovorna što

nije spriječila požar u prostoru za zadržavanje zbog kojeg je zadobio teške ozljede opasne za život. Nadalje je tvrdio da nije provedena djelotvorna istraga u tom pogledu.

57. Kao gospodar karakterizacije koja se u domaćem pravu daje činjenicama bilo kojeg predmeta koji ispituje i imajući u vidu svoju prethodnu sudsku praksu o takvim pitanjima (vidi, primjerice, *Mustafayev protiv Azerbajdžana*, br. 47095/09, stavak 42., 4. svibnja 2017.), Sud smatra da se predmet treba ispitati na temelju materijalnog i postupovnog aspekta članka 2. Konvencije, čiji mjerodavni dio glasi kako slijedi:

„1. Pravo svakoga na život zaštićeno je zakonom.”

A. Dopuštenost

1. Očitovanja stranaka

(a) Vlada

58. Vlada je navela da podnositelj zahtjeva nije iscrpio domaća pravna sredstva jer nikada nije podnio ustavnu tužbu prije nego što se obratio Sudu.

59. Vlada je objasnila da je izmijenjenim Poslovníkom Ustavnog suda, koji je na snazi od siječnja 2015., uvedena posebna oznaka „U-III Bi” za označavanje ustavnih tužbi o nedjelotvornoj istrazi na temelju članka 2. i 3. Konvencije. Prema navodima Vlade, na plenarnoj sjednici održanoj u veljači 2016. Ustavni sud proširio je tu oznaku tako da obuhvaća ustavne tužbe koje se odnose na materijalni aspekt članka 2. i 3. Konvencije, uključujući predmete koji se odnose na uvjete u kojima boravi osoba lišena slobode. U međuvremenu, donio je nekoliko odluka u kojima je meritorno ispitao negativne, pozitivne i postupovne obveze države upućujući na brojne presude Suda.

60. Konkretno, Vlada je uputila na odluku U-III Bi-1385/2018 od 18. prosinca 2018., u kojoj je Ustavni sud ispitao ne samo prigovor na temelju postupovnog aspekta članka 3. Konvencije već i uvjete smještaja podnositelja ustavne tužbe u prihvatnom centru za migrante (za pojedinosti o navedenoj odluci vidi predmet *M. H. i drugi protiv Hrvatske*, br. 15670/18 i 43115/18, stavak 45., 18. studenoga 2021.). Ta odluka pokazala je da je Ustavni sud ispitao pitanja gotovo istovjetna onima koja su otvorena u ovom predmetu, a koja se odnose na smještaj migranata u zatvorenom prostoru, i na temelju postupovnog i na temelju materijalnog aspekta članka 2. i 3. Konvencije.

61. Naposljetku, kao odgovor na podnositeljevu tvrdnju da nikada nije primio pravednu naknadu od države, Vlada je navela da nikada nije pokrenuo nikakav postupak za naknadu štete pred domaćim sudovima i da se takav prigovor može podnijeti tek nakon što su iscrpljena redovna pravna sredstva u građanskopravnom postupku.

(b) Podnositelj zahtjeva

62. Podnositelj zahtjeva tvrdio je da na raspolaganju nije imao djelotvorno pravno sredstvo. Naveo je da, u odnosu na nesreće sa smrtnim ishodom koje proizlaze iz opasnih radnji za koje je odgovorna država, članak 2. zahtijeva da vlasti provedu djelotvornu kaznenu istragu koja zadovoljava određene minimalne uvjete. U nedostatku takve istrage podnositelj zahtjeva nije bio u mogućnosti upotrijebiti bilo koje dostupno pravno sredstvo, s obzirom da mogućnost rasvjetljavanja činjenica predmeta često imaju isključivo državna tijela ili službenici.

63. Podnositelj zahtjeva nije znao za odluku Kaznenog odjela Općinskog državnog odvjetništva u Vukovaru u kojoj je zaključeno da se protiv policijskih službenika neće pokrenuti kazneni postupak (vidi stavak 33. ove presude). Kada je podnio zahtjev Sudu, bio je uvjeren da vlasti vode kazneni postupak protiv osoba koje su bile dužne spriječiti požar i da on u tom postupku ima status žrtve.

64. Podnositelj je naglasio da nije mogao podnijeti ustavnu tužbu na temelju članka 62. ili 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu jer, kao prvo, nije donesena konačna odluka o njegovim pravima ili obvezama. U kaznenim izvidima nikada nije imao status žrtve, već osumnjičenika; nije jasno zašto Vlada smatra da je mogao uspješno, kao žrtva, tražiti pravednu naknadu od Ustavnog suda. Nadalje, praksa Ustavnog suda u pogledu takvih pitanja bila je nedosljedna, a u svakom slučaju odluka tog suda nije mogla promijeniti njegov status u kaznenom postupku.

2. Ocjena Suda

65. Sud se poziva na opća načela o pretpostavci iscrpljivanja domaćih pravnih sredstava izložena u predmetu *Vučković i drugi protiv Srbije* ((preliminarni prigovor) [VV], br. 17153/11 i 29 drugih zahtjeva, stavci 69. - 77., 25. ožujka 2014.).

66. Sud napominje da je u predmetu *Kušić i drugi protiv Hrvatske* ((odl.), br. 71667/17, 10. prosinca 2019.) utvrdio da je 2019. godine ustavna tužba doista postala djelotvorno domaće pravno sredstvo za prigovore u pogledu nedjelotvornih istraga na temelju članka 2. i 3. Konvencije (*ibid.*, stavci 93. i 99.). Presudio je i da se u takvim predmetima treba primijeniti iznimka u vezi s pravilom o iscrpljivanju domaćih pravnih sredstava jer bi se od podnositelja zahtjeva u takvim predmetima trebalo zahtijevati da podnesu ustavnu tužbu čak i ako su podnijeli svoj zahtjev Sudu prije nego što se pokazalo da je takva tužba djelotvorno pravno sredstvo (*ibid.*, stavci 101. – 105. i ondje navedena sudska praksa).

67. U ovom predmetu Sud primjećuje da je nadležno državno odvjetništvo u prosincu 2017. odlučilo da neće pokrenuti kazneni postupak protiv policije, dok je ustavna tužba postala djelotvorna tek 2019. godine. Nadalje, trenutno se ne provodi nikakva istraga o događajima kojima se

prigovara (vidi stavak 45 ove presude). U takvim okolnostima, Sud ne smatra prikladnim odbaciti prigovor podnositelja zahtjeva na temelju postupovnog aspekta članka 2. iz tih razloga (usporedi nasuprot tome gore navedeni predmet *Kušić*, stavak 106.; i predmet *Marić protiv Hrvatske* (odl.), br. 37333/17, stavak 43., 10. studenoga 2020.).

68. Kada je riječ o prigovoru podnositelja zahtjeva na temelju materijalnog aspekta članka 2. Konvencije, Sud ponavlja da je na Vladi teret dokazivanja da je, i u teoriji i u praksi, postojalo dostupno i djelotvorno domaće pravno sredstvo za podnositeljeve prigovore na temelju Konvencije (vidi gore navedeni predmet *Vučković i drugi*, stavak 77.). S tim u vezi primjećuje da se odluka Ustavnog suda na koju je uputila Vlada odnosila na prigovor na temelju negativne obveze države da podnositelje ne izlaže neodgovarajućim uvjetima smještaja, dok se prigovor podnositelja u ovom predmetu odnosio na pozitivnu obvezu vlasti da spriječe požar opasan za život u objektu za zadržavanje. Te dvije situacije stoga nisu istovjetne, kako je to, čini se, dala naslutiti Vlada (vidi stavak 60. ove presude). U svakom slučaju, navedena odluka donesena je godinu dana nakon što je podnositelj zahtjeva podnio zahtjev Sudu; s obzirom na okolnosti, Sud ne vidi razlog za odstupanje od općeg pravila o iscrpljivanju domaćih pravnih sredstava (usporedi nasuprot tome gore navedeni predmet *Kušić*, stavci 101. – 105.). S obzirom na gore navedeno, Sud smatra da Vlada nije uspjela dokazati da je, u vrijeme podnošenja zahtjeva Sudu 19. prosinca 2017., ustavna tužba predstavljala djelotvorno pravno sredstvo u pogledu pozitivnih obveza države na temelju članka 2. Konvencije.

69. Slijedi da se Vladin prigovor o neiscrpljivanju domaćih pravnih sredstava zbog podnositeljeva propusta da podnese ustavnu tužbu mora odbiti.

70. U mjeri u kojoj se može smatrati da je Vlada iznijela tvrdnje u vezi s neiscrpljivanjem tužbe za naknadu štete, Sud spaja ispitivanje tog prigovora s ispitivanjem osnovanosti prigovora podnositelja zahtjeva na temelju postupovnog aspekta članka 2. (vidi stavak 111 ove presude).

71. Sud primjećuje da ovaj prigovor nije ni očigledno neosnovan ni nedopušten po bilo kojoj drugoj osnovi navedenoj u članku 35. Konvencije. Stoga se mora proglasiti dopuštenim.

B. Osnovanost

1. Materijalni aspekt članka 2. Konvencije

(a) Tvrdnje stranaka

(i) Podnositelj zahtjeva

72. Pozivajući se na predmete *Osman protiv Ujedinjenog Kraljevstva* (br. 23452/94, 28. listopada 1998.) i *Salman protiv Turske* (br. 21986/93, stavak 90., 27. lipnja 2000.), podnositelj zahtjeva tvrdio je da država ima

obvezu poduzeti preventivne mjere kada vlasti znaju ili trebaju znati za postojanje stvarne i neposredne opasnosti za život određene osobe. Drugi pritvorenik ugrozio je život podnositelja zahtjeva, a vlasti su imale obvezu osigurati sigurnost osoba lišenih slobode. Čak i da je podnositelj zahtjeva sudjelovao u paljenju požara, što je on opovrgnuo, vlasti su imale obvezu brzo reagirati i ugasiti požar prije nego što itko bude ozlijeđen.

73. Podnositelj zahtjeva tvrdio je da je riječ o krajnjoj nepažnji policijskih službenika zaduženih za sigurnost pritvorenika. Pritvorenici su pretraženi po dolasku, ali ne prije ili tijekom smještaja u prostoriji za zadržavanje, suprotno Pravilniku o prijemu i postupanju s uhićenikom i pritvorenikom. Kao rezultat toga, B. B. je uspio doći do zapaljive naprave, koju je upotrijebio da zapali vatru.

74. Podnositelj zahtjeva nadalje je naglasio da je u zgradi u kojoj je bio pritvoren bilo ozbiljnih sigurnosnih problema. Kako je navedeno u rukom pisanoj bilješci u kaznenom spisu koji je dostavila Vlada, zgrada nije imala uporabnu dozvolu. Prema navodima podnositelja zahtjeva, nije imala ni odgovarajući plan evakuacije u slučaju požara, a broj uređaja za gašenje požara ili pristupnih točaka za vatrogasce bio je nedostatan. Vlasti su očito za zadržavanje migranata upotrebljavale zgradu koja nije zadovoljavala odgovarajuće standarde zaštite od požara.

75. Podnositelj zahtjeva nadalje je istaknuo da su vlasti trebale pokazati povećan oprez i pravilno nadzirati pritvorenike. Policajac P. T. izjavio je da ga je šef prethodne smjene obavijestio da su pritvorenici nemirni, da stvaraju buku, galame i udaraju po rešetkama. Policajac H. J. izjavio je vlastima da su recidivisti jer su ranije već pokušali tajno ući u Hrvatsku i da su nekoliko dana ranije bili smješteni u objektu za zadržavanje. Isto tako, činjenica da su policijski službenici imali druge zahtjevne zadatke i stoga nisu mogli konstantno pratiti zaslon video-nadzora nije mogla osloboditi državu odgovornosti jer su joj životi osoba pod njezinom kontrolom trebali biti apsolutni prioritet.

(ii) *Vlada*

76. Vlada je ponovila da se pozitivna obveza sprječavanja nasilja mora tumačiti na način da vlastima ne nameće nemogući ili nerazmjern teret s obzirom na poteškoće povezane s policijskim radom u suvremenim društvima, nepredvidljivost ljudskog ponašanja i operativne odluke koje se moraju donijeti u pogledu prioriteta i resursa. U tom pogledu uputila je na predmet *Osman protiv Ujedinjenog Kraljevstva* (gore naveden). Prema mišljenju Vlade, u ovom predmetu nisu bile aktivirane pozitivne obveze države.

77. Po dolasku migranata u policijsku postaju policija je obavila temeljitu osobnu pretragu i oduzela im stvari. Pretraga je obavljena profesionalno, temeljito i ispravno, uz poštovanje osobnog integriteta osoba. Tijekom cijelog predmetnog razdoblja pritvorenici su bili relativno mirni i nisu pokazivali

nikakve znakove agresije. Domaće vlasti stoga nisu imale nikakvu osnovu za zaključak da predstavljaju opasnost za sebe ili druge; tijekom prvotnog pregleda migranata i naknadnih razgovora s njima nije bilo znakova da boluju od bilo kakvih duševnih bolesti ili piromanije te nije bilo potrebno poduzimati dodatne mjere za zaštitu njihovih života i sigurnosti.

78. Unatoč tome, radi osiguranja prostora i sprječavanja bijega, policija je poduzela dodatne mjere kao što su video-nadzor i postavljanje dvaju policijskih službenika ispred vrata njihove prostorije za zadržavanje, a da time nije umanjila ili narušila osobnu autonomiju pritvorenika. S obzirom na relativno mirnu situaciju i ponašanje pritvorenika koje nije upućivalo na to da pripremaju incident većih razmjera, nije se smatralo potrebnim poduzimati dodatne sigurnosne mjere. U ovom predmetu požar je bio posljedica nepredvidljivog ponašanja na koje nije ništa konkretno upućivalo, uzimajući u obzir sve okolnosti predmeta i razumnu prosudbu policije.

79. Kad je riječ o uvjetima u kojima je podnositelj zahtjeva bio zadržan, prema službenom izvješću Ministarstva unutarnjih poslova, prostorija za zadržavanje bila je, u pogledu veličine, prikladna i primjerena za četiri osobe. Iako nije imala zahod ni tekuću vodu, pritvorenici su imali mogućnost pristupa sanitarnom čvoru na zahtjev, u susjednoj prostoriji. Prostorija za zadržavanje bila je smještena u podrumu zgrade i bila je opremljena rasvjetom, zavjesama, posteljinom. Zadovoljavala je minimalne standarde za smještaj migranata tijekom nekoliko sati, do njihova protjerivanja sljedećeg dana.

80. Nadalje, Vlada je tvrdila da je podnositelj zahtjeva bio smješten u prostoriju sa svojim prijateljima s kojima je putovao jugoistočnom Europom i koji nisu bili osumnjičeni za počinjenje nikakvog kaznenog djela. U relevantno vrijeme stoga nije postojala stvarna ili neposredna prijetnja životu podnositelja zahtjeva od nekog kaznenog djela ili samoozljeđivanja, ili opasnost koju predstavlja druga osoba.

81. Vlada je naglasila da ozljede koje je podnositelj zahtjeva zadobio nisu bile posljedica zlostavljanja od strane policije, već njegova vlastitog protupravnog ponašanja kojim je zajedno s ostalim pritvorenicima izazvao požar. Zahvaljujući brznoj i pravodobnoj intervenciji svih policijskih službenika, podnositelj zahtjeva u posljednjem je trenutku spašen od težih ozljeda. Odmah po oglašavanju protupožarnog alarma, policijski službenici potrčali su u podrumske prostorije. Akcija spašavanja bila je složena zbog nestanka struje, gustog dima i visoke temperature. Unatoč tomu, policijski službenici izložili su se opasnosti i ušli u prostoriju za zadržavanje kroz mali prozor te uspjeli izvući tri žive osobe, od kojih su dvije nažalost preminule. Nakon intervencije osam policijskih službenika moralo je zatražiti liječničku pomoć i bilo je prebačeno u bolnicu zbog teškoća pri disanju zbog udisanja dima i otrovnih plinova. Četiri godine kasnije, jedan policijski službenik i dalje je imao psihičke probleme.

(b) Ocjena Suda*(i) Opća načela*

82. Sud ponavlja da se članak 2., koji štiti pravo na život, smatra jednom od temeljnih odredaba od najveće važnosti u Konvenciji. Zajedno s člankom 3. sadržava jednu od osnovnih vrijednosti demokratskih društava koja čine Vijeće Europe. Prva rečenica članka 2. nalaže državama ugovornicama ne samo da se suzdrže od oduzimanja života „namjerno” ili „upotrebom sile” nerazmjerne legitimnim ciljevima navedenima u točkama (a) – (c) drugog stavka te odredbe već i da poduzmu odgovarajuće korake za zaštitu života osoba pod njihovom jurisdikcijom (vidi, *inter alia*, *L. C. B. protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 9. lipnja 1998., stavak 36., *Izvjješća o presudama i odlukama* 1998-III, i *Keenan protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 27229/95, stavak 89., ECHR 2001-III).

83. Sud dalje naglašava da su osobe u pritvoru u posebno ranjivom položaju i vlasti imaju obvezu opravdati postupanje s njima. Kao opće pravilo, sama činjenica da je pojedinac preminuo u sumnjivim okolnostima dok je bio u pritvoru trebala bi otvoriti pitanje o tome je li država ispunila svoju obvezu zaštite prava te osobe na život (vidi *Slimani protiv Francuske*, br. 57671/00, stavak 27., ECHR 2004-IX (izvadci); *Salman protiv Turske* [VV], br. 21986/93, stavak 99., 27. lipnja 2000.; i *Tekin i Arslan protiv Belgije*, br. 37795/13, stavak 83., 5. rujna 2017.). Takva obveza mora se tumačiti na način da vlastima ne nameće nemogući ili nerazmjeran teret, uzimajući u obzir poteškoće povezane s policijskim radom u suvremenim društvima, nepredvidljivost ljudskog ponašanja i operativne odluke koje se moraju donijeti u pogledu prioriteta i resursa. Stoga ne može svaka navodna opasnost za život nametnuti vlastima konvencijsku obvezu da poduzmu operativne mjere kako bi spriječile da se ta opasnost ostvari.

84. Sud je smatrao da pozitivna obveza nastaje kada je utvrđeno da su vlasti u dano vrijeme znale ili su trebale znati za postojanje stvarne i neposredne opasnosti za život određenog pojedinca od treće osobe ili njega samoga i da nisu poduzele mjere u okviru svojih ovlasti, od kojih bi se, prema razumnoj prosudbi, moglo očekivati da će se njima izbjeći ta opasnost (vidi gore navedeni predmet *Keenan*, stavak 90.; *Paul i Audrey Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 46477/99, stavak 55., ECHR 2002-III). Međutim, čak i kada nije utvrđeno da su vlasti znale ili su trebale znati za bilo kakvu takvu opasnost, postoje određene osnovne mjere opreza koje bi policijski i zatvorski službenici trebali poduzeti u svim slučajevima kako bi se svaka moguća opasnost svela na najmanju moguću mjeru radi zaštite zdravlja i dobrobiti uhićene osobe (vidi *Fanzyeva protiv Rusije*, br. 41675/08, stavak 48., 18. lipnja 2015.; *Keller protiv Rusije*, br. 26824/04, stavak 88., 17. listopada 2013.; *Eremiášová i Pechová protiv Češke Republike*, br. 23944/04, stavak 110., 16. veljače 2012.; i *Mižigárová protiv Slovačke*, br. 74832/01, stavak 89., 14. prosinca 2010.).

85. Kada ocjenjuje dokaze, Sud primjenjuje standard dokazivanja „izvan razumne sumnje”. Međutim, takav dokaz može proizlaziti iz istodobnog postojanja dovoljno čvrstih, jasnih i neproturječnih zaključaka, odnosno sličnih neosporenih činjeničnih pretpostavki. Kada vlasti imaju isključiva saznanja o dotičnim događajima u cijelosti, ili u velikoj mjeri, kao u slučaju osoba koje su pod njihovom kontrolom u pritvoru, nastaju čvrste činjenične pretpostavke u odnosu na ozljede i smrt koje nastupe tijekom trajanja tog pritvora. Doista, može se smatrati da teret dokazivanja snose vlasti koje trebaju pružiti zadovoljavajuće i uvjerljivo objašnjenje (vidi, među brojnim drugim izvorima prava, *Angelova protiv Bugarske*, br. 38361/97, stavci 109. - 111., ECHR 2002-IV).

(ii) *Primjena na ovaj predmet*

86. Sud na početku primjećuje da stranke nisu osporile primjenjivost članka 2. Konvencije na okolnosti ovog predmeta. Doista, Sud je u više navrata naglasio da može doći do primjene članka 2. Konvencije čak i ako osoba čije je pravo na život navodno povrijeđeno nije preminula (vidi, među brojnim drugim izvorima prava, *Makaratzis protiv Grčke* [VV], br. 50385/99, stavak 55., ECHR 2004-XI; i *Fergec protiv Hrvatske*, br. 68516/14, stavci 21. – 24., 9. svibnja 2017. i ondje navedeni predmeti). Sud ne vidi razlog da donese drukčiji zaključak u ovom predmetu, u kojem je podnositelj pretrpio teške ozljede, a ostale tri osobe koje su s njim bile pritvorene izgubile su živote.

87. Vraćajući se na podnositeljevu tvrdnju da su vlasti imale pozitivnu obvezu zaštititi njegov život, bez obzira na određene elemente koji su mogli ukazivati na to da bi pritvorenici mogli postati opasni (vidi, primjerice, stavke 32 i 43 ove presude), Sud ne nalazi dovoljno dokaza koji pokazuju da su vlasti znale ili su trebale znati da je postojala stvarna i neposredna opasnost da će podnositelj zahtjeva i drugi pritvorenici pokušati zapaliti vatru ili se ozlijediti na bilo koji drugi način.

88. Međutim, Sud je prihvatio da je, čak i ako vlasti nisu imale nikakvog razloga posumnjati na određeni razvoj događaja, obveza zaštite zdravlja i dobrobiti osoba u pritvoru jasno obuhvaćala obvezu da zaštite živote uhićenih i pritvorenih osoba od predvidljive opasnosti (vidi gore navedeni predmet *Eremiášová i Pechová*, stavak 110., i gore navedeni predmet *Keller*, stavak 88.) ili štoviše od samoozljeđivanja (vidi gore navedeni predmet *Mižigárová*, stavak 89.). Sud smatra da se isto rasuđivanje može primijeniti na činjenice ovog predmeta, u kojem je opasnost predstavljao požar opasan za život koji je izbio u pritvoru. Prema mišljenju Suda, postojale su određene osnovne mjere opreza koje je policija trebala poduzeti u odnosu na osobe koje je zadržala u pritvoru kako bi se svaka moguća opasnost od teških nesreća kao što je ona u ovom predmetu svela na najmanju moguću mjeru (*ibid.*).

89. S tim u vezi, Sud primjećuje da su, prema rezultatima domaće istrage, pritvorenici zapalili vatru u svojoj sobi upotrebom otvorenog plamena,

vjerojatno upaljača (vidi stavak 27 ove presude). Iako su pritvorenici bili podvrgnuti pretrazi po dolasku u policijsku postaju Bajakovo i oduzeta su im dva upaljača (vidi stavke 6 i 30 ove presude), kako je navedeno u izvješću Ureda glavnog ravnatelja policije, ta pretraga nije bila temeljita jer je još jedan upaljač pronađen među stvarima pritvorenika ostavljenima u prostoru ispred njihove prostorije za zadržavanje, a u prostoriji su pronađeni opušci cigareta, što ukazuje na to da su migranti ondje pušili (vidi stavak 20 ove presude). Takva situacija najvjerojatnije je bila posljedica nepažnje policijskih službenika zaduženih za pretragu i nadgledanje pritvorenika, ali unatoč tome nikada nije utvrđeno kako su pritvorenici mogli doći u posjed zapaljive naprave koja im je, prema domaćem pravu, trebala biti oduzeta kako bi ih se spriječilo da ozlijede sebe, druge osobe ili imovinu (vidi stavak 50 ove presude; usporedi i predmet *P. H. protiv Slovačke*, br. 37574/19, stavak 114., 8. rujna 2022.).

90. Nadalje, Sud primjećuje ozbiljne nedostatke u načinu na koji su pritvorenici nadgledani tijekom boravka u policijskoj postaji Bajakovo. Iako je postojao nekakav sustav video-nadzora, pokazalo se da ga policija nije upotrebljavala kako bi cijelo vrijeme nadgledala pritvorenike. Prema iskazu jednog od policijskih službenika koji je bio na dužnosti te večeri, čak i kada je primijetio da se zabijelio zaslon na kojem se prikazuje nadzor, samo je pretpostavio da je došlo do tehničkog problema i čini se da nije poduzeo nikakvu radnju u tom pogledu (vidi stavak 39. ove presude). Nadalje, dva policijska službenika bila su zadužena za čuvanje prostorije za zadržavanje, uz jasnu uputu da jedan od njih ondje bude prisutan u svakom trenutku (vidi stavak 10 ove presude). Međutim, oba policijska službenika su na kraju napustila svoj položaj, što je pritvorenicima omogućilo da zapale smrtonosan požar. Te nedostatke nedvojbeno su utvrdila nadležna tijela i rezultirali su izricanjem disciplinske sankcije jednom od policijskih službenika (vidi stavke 20 i 22 ove presude).

91. Na kraju, Sud primjećuje da je podnositelj zahtjeva iznio određene vrlo ozbiljne tvrdnje u vezi s prostorijama policijske postaje Bajakovo u relevantno vrijeme, kao što je činjenica da zgrada u kojoj je bio pritvoren nije imala uporabnu dozvolu ili plan evakuacije u slučaju požara. Pozvao se na rukom pisanu bilješku koju je napisala neidentificirana osoba i koja se nalazi u kaznenom spisu, koji je Vlada dostavila Sudu (vidi stavak 74 ove presude). Međutim, čini se da tu činjenicu domaća tijela nikada nisu ispitala, primjerice, vještačenjem u odnosu na mjere protupožarne zaštite koje su postojale u policijskoj postaji Bajakovo u relevantno vrijeme, unatoč jasnom zahtjevu prema domaćem pravu da sve zgrade moraju imati takve mjere (vidi stavak 48 ove presude); isto tako, Vlada nije pokušala opovrgnuti te tvrdnje ili se bar očitovati o njima.

92. Iz Vladina opisa događaja, kao i iz iskaza policijskih službenika (vidi stavke 40., 41., 43. i 81. ove presude) proizlazi da je, nakon što se dotične večeri oglasio protupožarni alarm, došlo do nestanka električne energije u

cijeloj zgradi i općeg komešanja, tijekom kojeg je veći broj policijskih službenika na razne načine pokušavao ući u prostoriju za zadržavanje koja se nalazila u podrumu zgrade. Nadalje, Sud primjećuje da se disciplinski sud, odlučujući o disciplinskoj odgovornosti policajca V. K.-a, pozvao na „neprimjerenost prostora i određene organizacijske nedostatke”, a da nije dalje pojasnio to pitanje (vidi stavak 22 ove presude). Zbog nedostatnih informacija Sud stoga nije u mogućnosti zauzeti konačan stav o svim navodima koje je iznio podnositelj. Međutim, gore navedeno jasno ukazuje da su zgrada policijske postaje Bajakovo i njezino osoblje bili prilično loše pripremljeni za suočavanje s požarom koji je izbio u njihovim prostorijama.

93. U svjetlu gore navedenog, Sud zaključuje da državne vlasti podnositelju zahtjeva nisu pružile dostatnu i razumnu zaštitu njegova života i tijela kako to zahtijeva članak 2. Konvencije. Stoga je došlo do povrede te odredbe u njezinu materijalnom aspektu.

2. Postupovni aspekt članka 2. Konvencije

(a) Tvrdnje stranaka

(i) Podnositelj zahtjeva

94. Podnositelj zahtjeva tvrdio je da u slučajevima gubitka života članak 2. Konvencije podrazumijeva obvezu vlasti da provedu službenu istragu ne samo zato što bilo kakvi navodi o takvom kaznenom djelu obično dovode do kaznene odgovornosti već i zato što često saznanja o stvarnim okolnostima takvog događaja mogu uglavnom imati samo državna tijela.

95. Podnositelj je istaknuo da je u listopadu 2017. nadležno državno odvjetništvo donijelo odluku da se protiv policijskih službenika neće voditi kazneni postupak, a da nije navelo nikakvo obrazloženje, niti je obavijestilo podnositelja. Disciplinski postupak protiv dvojice policijskih službenika rezultirao je time da je samo jedan od njih proglašen krivim (i kažnjen smanjenjem plaće u razdoblju od tri mjeseca). Nikada nije pokrenut nikakav postupak protiv policijskih službenika koji su nadgledali video-nadzor.

96. Podnositelj zahtjeva nadalje je tvrdio da je istraga o događaju bila manjkava i dugotrajna jer u razdoblju od tri godine vlasti nisu identificirale državna tijela ili službenike koji su bili odgovorni za nesretni događaj. Podnositelj zahtjeva tvrdio je i da nikada nije primio pravednu naknadu od države za ozljede koje je zadobio.

(ii) Vlada

97. Vlada je tvrdila da je istraga incidenta bila sveobuhvatna, brza i neovisna. Nakon što su primila informaciju o požaru, nadležna domaća tijela obavila su očevid na licu mjesta i prikupila relevantne dokaze (uključujući iskaze očevidaca, vještačenja i rezultate obdukcija i službenu identifikaciju žrtava). Vlasti su postupale brzo, a istražne radnje provedene su kontinuiranim i logičnim slijedom, bez nepotrebnih odgađanja. Vlasti

uključene u istragu postupale su brzo i učinkovito i upotrijebile su sve dostupne resurse, kriminalističko znanje i pravila struke radi rasvjetljavanja okolnosti ovog predmeta. S obzirom na navedeno, duljina trajanja istrage nije se mogla smatrati prekomjernom.

98. Nadležno državno odvjetništvo provelo je istragu u dva smjera. Kao prvo, nastojalo je utvrditi je li podnositelj zahtjeva sudjelovao u paljenju požara. Nakon što je kaznenim izvidima utvrđeno da postoji osnovana sumnja da je doista sudjelovao, u svibnju 2018. nadležna tijela pokrenula su protiv njega kaznenu istragu. Kao drugo, istraga je bila usmjerena na razjašnjavanje: (i) okolnosti u kojima su pritvorenici mogli doći do upaljača i (ii) je li bilo ikakvih povezanih propusta policijskih službenika koji su osiguravali objekt. U tom pogledu, i nakon analize cjelokupnog spisa, u prosincu 2017. Općinsko državno odvjetništvo u Vukovaru zaključilo je da nema dovoljno osnova za pokretanje kaznenog postupka protiv bilo kojeg policijskog službenika.

99. Nadalje, Vlada je navela i da je istraga bila neovisna. Kaznenu istragu incidenta provelo je Državno odvjetništvo, neovisno i samostalno državno tijelo odvojeno od policije. Svi poduzeti koraci bili su razumni i korisni, s obzirom na okolnosti, a policija je dvaput obavila obavijesni razgovor s podnositeljem zahtjeva. Nakon potpuno odvojene istrage, koju je proveo Ured glavnog ravnatelja policije (koji je institucionalno odvojen od Ministarstva unutarnjih poslova), policajci V. K. i J. K. podvrgnuti su disciplinskom postupku, koji je rezultirao time da je jedan od njih proglašen krivim za tešku povredu službene dužnosti.

100. Vlada je istaknula da podnositelj zahtjeva nikada nije imao službeni status žrtve tijekom istrage. Naprotiv, postojala je osnovana sumnja da je on počinitelj kaznenog djela dovođenja u opasnost života i imovine općeopasnom radnjom, zbog čega je protiv njega pokrenuta istraga. Nadležna tijela odgovorila su na sve upite podnositeljeve odvjetnice i nevladinih organizacija. U skladu s odredbama domaćeg prava, kazneni izvidi provedeni su u tajnosti; stoga podnositelj zahtjeva nije mogao biti obaviješten o rezultatima tih izvida ili o policijskim izvješćima i drugim istražnim materijalima, jer je to moglo ugroziti napredak istrage, što samo po sebi nije predstavljalo postupanje protivno pretpostavkama članka 2. Konvencije.

101. Nadležno državno odvjetništvo također je o svojem postupanju redovito obavještavalo Općinsko, Županijsko i Državno odvjetništvo, koji su pratili tijek predmeta. Kao odgovor na podnositeljevu tvrdnju da nikada nije primio pravednu naknadu od države, Vlada je navela da on nikada nije pokrenuo nikakav postupak za naknadu štete pred domaćim sudovima i da se takav prigovor može podnijeti tek nakon što su iscrpljena redovna pravna sredstva u građanskopravnom postupku. Štoviše, podnositelju zahtjeva odmah je pružena medicinska pomoć i brzo je odveden u bolnicu. Nakon oporavka otpraćen je u prihvatni centar za strance u kojemu mu je pružena sva potrebna pomoć i omogućeno mu je primanje posjeta. Naknadna rješenja o protjerivanju, o zabrani boravka u Hrvatskoj i napuštanju Europskoga

gospodarskog prostora bila su utemeljena na zakonu, donesena u brzim upravnim postupcima i podvrgnuta kontroli Upravnog suda.

(b) Ocjena Suda

(i) Opća načela

102. Sud ponavlja da kad je došlo do gubitka života u okolnostima koje potencijalno dovode do odgovornosti države, članak 2. podrazumijeva dužnost države da svim sredstvima koja su joj na raspolaganju osigura odgovarajuću reakciju, pravosudnu ili neku drugu, kako bi se zakonodavni i upravni okvir postavljen u svrhu zaštite prava na život pravilno proveo i kako bi se sve povrede tog prava ograničile i kaznile (vidi *Öneryıldız protiv Turske* [VV], br. 48939/99, stavak 91., ECHR 2004).

103. Kad god pritvorenik umre u sumnjivim okolnostima, članak 2. zahtijeva da vlasti provedu neovisnu i nepristranu službenu istragu koja zadovoljava određene minimalne standarde u pogledu djelotvornosti (vidi, primjerice, gore navedeni predmet *Paul i Audrey Edwards*, stavci 69. – 73., i *Trubnikov protiv Rusije*, br. 49790/99, stavak 88., 5. srpnja 2005.). Prema tome, nadležne vlasti moraju postupati s iznimnom revnošću i brzinom i moraju na vlastitu inicijativu pokrenuti istrage kojima bi se, prvo, mogle utvrditi okolnosti nastanka incidenta i bilo kakvi nedostaci u radu regulatornog sustava i, drugo, kojima bi se mogao utvrditi identitet uključenih državnih službenika ili tijela.

104. To nije obveza koja se odnosi na rezultat, već na sredstva. Vlasti su morale poduzeti sve razumne mjere koje su im na raspolaganju kako bi osigurale dokaze koji se odnose na incident, uključujući, *inter alia*, iskaze očevidaca i provođenje vještačenja. Pretpostavka brzine i razumne žurnosti podrazumijeva se u ovom kontekstu. Svi nedostaci u istrazi koji narušavaju mogućnost da se njome utvrde okolnosti predmeta ili odgovorna osoba mogu dovesti do neispunjenja potrebnog standarda djelotvornosti (vidi gore navedeni predmet *Fanzyeva*, stavak 50.).

(ii) Primjena na ovaj predmet

105. Sud smatra da je u ovom predmetu nastala postupovna obveza da se istraže okolnosti izbijanja požara i nastanka ozljeda podnositelja zahtjeva. Riječ je o pritvorenom migrantu o kojem su brinule i za kojeg su bile odgovorne vlasti kada je zadobio ozljede opasne za život, a još tri osobe preminule su zbog, kako se čini, nesreće. Službena istraga bila je nužna kako bi se utvrdilo, prvo, okolnosti u kojima se incident dogodio i, drugo, jesu li vlasti na bilo koji način bile odgovorne jer nisu spriječile taj događaj.

106. S tim u vezi, Sud primjećuje da je prvi odgovor nadležnih tijela na incident bio brz: obavila su očevid na licu mjesta odmah nakon gašenja požara, obavila su obavijesni razgovor s podnositeljem i tridesetak policijskih službenika, obavila su obdukciju tijela preminulog A. L.-a i naložila

vještačenje uzroka požara (vidi stavke 14., 16., 25., 26. i 27. ove presude). Državno odvjetništvo u Vukovaru odmah je pokrenulo kaznene izvide u odnosu na tragični događaj (vidi stavak 23. ove presude); ti izvidi trajali su dvije i pol godine i rezultirali zaključkom da propust pojedinačnih policijskih službenika koji su bili zaduženi za čuvanje prostorije za zadržavanje u kojoj su se nalazili migranti (uz jasnu uputu da jedan od njih ondje bude prisutan u svakom trenutku – vidi stavak 10. ove presude) nije predstavljao kazneno djelo (vidi stavak 33. ove presude). Dva policijska službenika umjesto toga podvrgnuta su disciplinskom postupku, u kojem je jednom od njih izrečena blaga sankcija (vidi stavke 20. i 22. ove presude).

107. Kada je riječ o temeljitosti istrage, Sud je već utvrdio da se čini da su u ovom predmetu brojna pitanja ostala neodgovorena, osobito pitanja koja se odnose na pretragu i nadgledanje pritvorenika, kao i primjerenost prostora u kojem su bili pritvoreni (vidi stavke 89. – 92. ove presude).

108. Općenitije, kao što je Veliko vijeće nedavno istaknulo u *Armani Da Silva protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, predmetu koji se odnosio na usmrćivanje pučnjavom od strane policije osobe koja je pogrešno identificirana kao osumnjičeni terorist, ponekad do gubitka života dolazi zbog propusta u cjelokupnom sustavu, a ne pojedinačne pogreške koja dovodi do kaznene ili disciplinske odgovornosti (vidi *Armani Da Silva protiv Ujedinjenog Kraljevstva* [VV], br. 5878/08, stavak 284., 30. ožujka 2016.). U tom predmetu detaljno su razmotrene i institucionalna odgovornost policije i pojedinačna odgovornost relevantnih službenika, utvrđeni su institucionalni i operativni nedostaci te su dane detaljne preporuke kako bi se osiguralo da se takve pogreške ne ponove (*ibid.*). U predmetu *Öneryıldız*, koji se odnosio na slučajnu eksploziju na odlagalištu otpada, Sud je kritizirao činjenicu da su gradonačelnicima predmetnih gradova izrečene zanemarive novčane kazne uz primjenu uvjetne osude u kaznenom postupku samo zbog nepažnje pri obavljanju dužnosti, a ne zbog propusta da zaštite pravo na život, čime nije osigurano puna odgovornost državnih službenika ili vlasti za njihovu ulogu u toj kobnoj nesreći (vidi gore navedeni predmet *Öneryıldız*, stavci 116. – 118.). U ranijem predmetu koji je možda činjenično najbliži ovom predmetu, a koji se odnosio na smrt pritvorenih osoba u požaru, Sud se uvjerio da su, nakon istrage neovisnog povjerenstva, dva ministra odgovorna za sigurnost i brigu o pritvorenim osobama podnijela ostavke na temelju političke odgovornosti (vidi *Van Melle i drugi protiv Nizozemske* (odl.), br. 19221/08, 29. rujna 2009.).

109. U ovom predmetu, iako je Ministarstvo unutarnjih poslova sastavilo stručni tim koji je pripremio izvješće s Uredom glavnog ravnatelja policije u kojem su istaknuti brojni nedostaci (vidi stavke 19. i 20. ove presude), navedeno je rezultiralo samo pokretanjem disciplinskih postupaka protiv policajaca V. K.-a i J. L.-a. Navedeni postupci, kao i provedeni kazneni izvidi, odnosili su se samo na usko pitanje postojanja moguće kaznene ili disciplinske odgovornosti pojedinačnih policijskih službenika, a nisu se

bavili opsežnijim pitanjem jesu li postojali neki širi institucionalni nedostaci ili pogreške koje su omogućile da se dogodi tragična nesreća.

110. Sud s tim u vezi primjećuje da nije bilo daljnjih pokušaja da se utvrdi „neprimjerenost prostora i određenih organizacijskih nedostataka” na koje je uputio disciplinski sud (vidi stavak 22. ove presude) putem bilo kojih službenih kanala istrage, unatoč obvezi vlasti da utvrde bilo kakve nedostatke u radu regulatornog sustava (vidi stavak 103. ove presude). Drugim riječima, čini se da nije provedena nikakva daljnja institucionalna istraga s ciljem utvrđivanja mogućih nedostataka koji su doveli do tragičnog događaja, ispravljanja potencijalnih nedostataka i sprječavanja sličnih pogrešaka u budućnosti (usporedi u tom smislu i *mutatis mutandis*, predmet *Lopes de Sousa Fernandes protiv Portugala* [VV], br. 56080/13, stavak 218., 19. prosinca 2017.).

111. Isto tako, Vlada nije tvrdila ili štoviše dokazala da bi parnični postupak bio prikladno sredstvo kojim bi se tražilo utvrđivanje bilo kakve institucionalne odgovornosti vlasti u ovom predmetu. U svakom slučaju, Sud smatra da su izgledi za uspjeh bilo kojih daljnjih pravnih sredstava na temelju ishoda istrage koja, prema mišljenju Suda, nije bila dovoljno temeljita i sveobuhvatna (vidi stavke 107. – 110. ove presude), bili ograničeni (vidi gore navedeni predmet *P. H. protiv Slovačke*, stavak 108.). Ostatak Vladina prigovora o neiscrpljivanju stoga se mora odbaciti.

112. U svjetlu gore navedenog, Sud zaključuje da domaće vlasti nisu primijenile odredbe domaćeg zakona kojima je zajamčeno poštovanje prava na život; posebice, nisu odvratile od sličnog ponašanja opasnog za život u budućnosti.

113. Stoga je došlo do povrede članka 2. Konvencije u njegovu postupovnom aspektu.

III. PRIMJENA ČLANKA 41. KONVENCIJE

114. Člankom 41. Konvencije predviđeno je:

„Ako Sud utvrdi da je došlo do povrede Konvencije i dodatnih protokola, a unutarnje pravo zainteresirane visoke ugovorne stranke omogućava samo djelomičnu odštetu, Sud će, prema potrebi, dodijeliti pravednu naknadu povrijeđenoj stranci.”

A. Šteta

115. Podnositelj zahtjeva potraživao je 80.000,00 eura (EUR) na ime naknade nematerijalne štete.

116. Vlada je osporila to potraživanje.

117. Procjenjujući na pravičnoj osnovi, Sud podnositelju zahtjeva dosuđuje 15.000,00 eura na ime naknade nematerijalne štete, uz sve poreze koji bi se mogli zaračunati.

B. Troškovi i izdaci

118. Podnositelj zahtjeva potraživao je i 33.125,00 hrvatskih kuna (HRK; približno 4.500,00 eura) na ime troškova i izdataka nastalih pred domaćim sudovima, 35.625,00 kuna (približno 4.850,00 eura) na ime troškova zastupanja pred Sudom, izračunatih po stopi od 625,00 kuna po satu za 57 sati rada. Podnositelj zahtjeva potraživao je i 10.470,00 kuna (približno 1.400,00 eura) na ime troškova prijevoda.

119. Vlada je osporila ta potraživanja.

120. Prema sudskoj praksi Suda, podnositelj zahtjeva ima pravo na naknadu troškova i izdataka samo u mjeri u kojoj je dokazano da su oni stvarno nastali i bili potrebni te da je njihova visina razumna. Sud u ovom predmetu, uzimajući u obzir dokumente koje posjeduje i prethodno navedene kriterije, smatra razumnim dosuditi iznos od 5.000,00 eura, koji obuhvaća troškove po svim osnovama, uvećan za sve poreze koji bi se mogli zaračunati podnositelju zahtjeva.

C. Zatezne kamate

121. Sud smatra primjerenim da se stopa zatezne kamate temelji na najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke uvećanoj za tri postotna boda.

IZ TIH RAZLOGA SUD JEDNOGLASNO

1. *odlučuje* spojiti Vladin prigovor o neiscrpljenosti domaćih pravnih sredstava u pogledu tužbe za naknadu štete s ispitivanjem osnovanosti prigovora na temelju postupovnog aspekta članka 2. Konvencije te ga *odbija*
2. *utvrđuje* da je prigovor na temelju članka 2. Konvencije dopušten
3. *presuđuje* da je došlo do povrede članka 2. Konvencije u njegovu materijalnom aspektu
4. *presuđuje* da je došlo do povrede članka 2. Konvencije u njegovu postupovnom aspektu
5. *presuđuje*
  - (a) da tužena država treba isplatiti podnositelju zahtjeva, u roku od tri mjeseca od datuma kada presuda postane konačna u skladu s člankom 44. stavkom 2. Konvencije, sljedeće iznose:
    - (i) 15.000 EUR (petnaest tisuća eura), na ime naknade nematerijalne štete, uz sve poreze koji bi se mogli zaračunati

PRESUDA DARAIBOU protiv HRVATSKE

(ii) 5.000,00 EUR (pet tisuća eura), na ime troškova i izdataka, uvećano za sve poreze koji bi se mogli zaračunati podnositelju zahtjeva

(b) da se od proteka prethodno navedena tri mjeseca do namirenja plaća obična kamata na navedene iznose koja je jednaka najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke tijekom razdoblja neplaćanja, uvećanoj za tri postotna boda

6. odbija preostali dio zahtjeva podnositelja za pravednu naknadu.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 17. siječnja 2023. u skladu s pravilom 77. stavcima 2. i 3. Poslovnika Suda.

Hasan Bakirci
Tajnik

Arnfinn Bårdsen
Predsjednik

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524